

RĂDĂCINILE NELINIȘTII

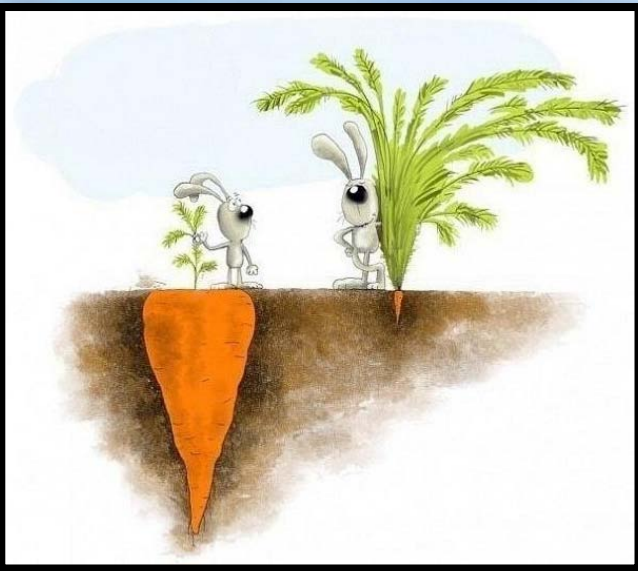

Studiul 3 pentru 17 iulie 2021

„Căci acolo unde este pizmă și
duh de ceartă, este tulburare și
tot felul de fapte rele.”

(Iacov 3:16)

Nemulțumirea apare atunci când există un conflict între ceea ce vrem și ceea ce obținem. Sunt situații care produc anxietate și ne alungă pacea.

În multe cazuri, rădăcinile nemulțumirii se găsesc în natura noastră păcătoasă. În altele, dorința noastră de a fi credincioși este ceea ce îi motivează pe unii să pună piedici în calea noastră.

Putem găsi pace când nemulțumirea ne înconjoară?

Nemulțumirea exterioară.

Nemulțumirea interioară:

● Egoismul.

● Ambiția.

● Ipocrizia.

Îndepărtarea nemulțumirii.

NEMULȚUMIREA EXTERIOARĂ

„Căci am venit să-i despart: «pe om de tatăl său, pe fiică de mama ei și pe noră de soacra sa»” (Matei 10:35)

Ce cuvinte ciudate când vine vorba de Iisus, care a predicat și a trăit dragostea, pacea și armonia! El ne-a învățat să ne iubim dușmanii, cu cât mai mult familia și prietenii!

Totuși, Iisus ne spune că, dacă îi iubim mai mult decât El, nu suntem vrednici. Iisus este vrednic pentru că a dat totul pentru noi (Apocalipsa 5:9). Suntem vrednici doar atunci când alegem să-L urmăm mai presus de orice.

Când rudele noastre nu fac aceeași alegere, apare un conflict. Vor căuta să ne separe de loialitatea noastră față de Iisus. Deci, „dușmanii unui om sunt chiar cei din familia lui” (Mica 7:6).

„Pacea lui Hristos nu va face ca dezbinarea să dispară, ci va rămâne printre dificultăți și dezbinări [...]

Famiile trebuie dezbinat, astfel încât toți cei care invocă numele Domnului să fie mântuiți. Toți cei care îi refuză iubirea infinită vor găsi creștinismul ca o sabie, un factor tulburător în pacea sa.”

E. G. W. (*Înalta noastră chemare*, 18 noiembrie)

EGOISMUL

„Fiți atenți și păziți-vă de orice fel de lăcomie, căci viața cuiva nu stă în belșugul avuțiilor lui!” (Luca 12:15)

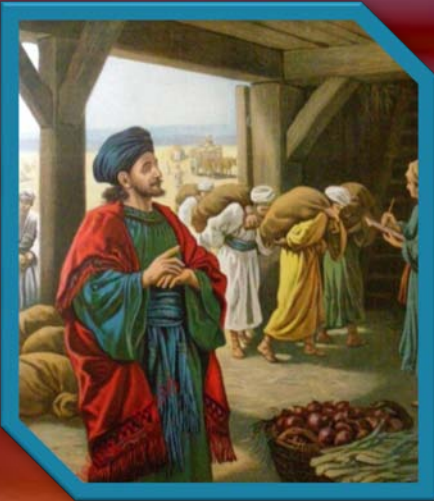
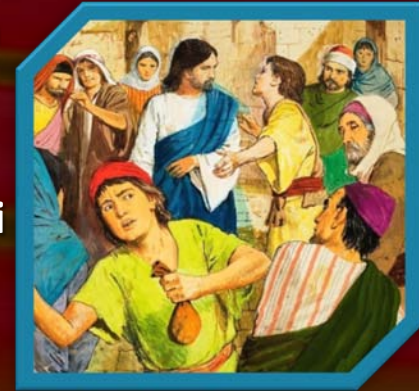
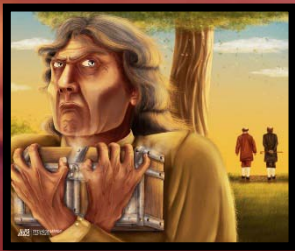
Eu, mie, al meu. Este un limbaj pe care îl învățăm rapid și îl folosim prea des.

Când l-au rugat pe Iisus să decidă despre împărțirea unei moșteniri, El a refuzat. Dar el a profitat de ocazie pentru a pătrunde în rădăcinile acelei nemulțumiri: egoismul (Luc. 12:13-15).

Drept urmare, El a prezentat cazul ipotetic al unui om care s-a uitat la sine și, uitând de Dumnezeu și de aproapele său, a pierdut totul (Luca 12:16-21).

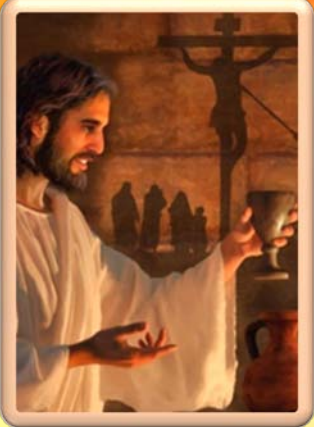
Care este antidotul biblic împotriva egoismului?

Fii smerit ca Hristos, slujește-i pe alții și acordă-le înțâietate (Fil. 2:5-8; Gal. 5:13; Rom. 12:10).

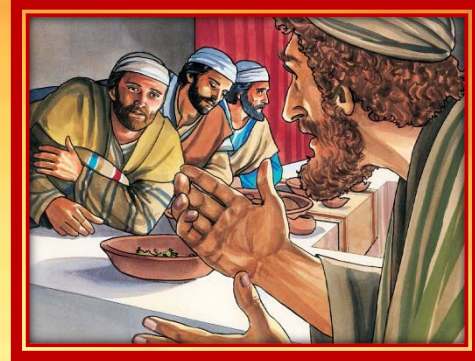
AMBIȚIA

„Între ei a avut loc și o ceartă cu privire la cine să fie considerat cel mai mare dintre ei.” (Luca 22:24)

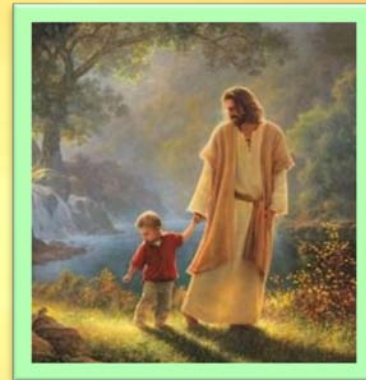
Isus tocmai le-a spus ucenicilor săi că va fi trădat și va muri, vărsându-și sângele pentru iertarea păcatelor (Luc. 22:20-21; cf. Mat. 26:28).

Cu toate acestea, ei nu au putut să înțeleagă aceste adevăruri spirituale, deoarece gândurile lor erau pline de ambiție. Ei râvneau la o poziție importantă în viitorul regat pământesc al lui Mesia.

Plasând un copil în centrul grupului, Isus îi învață că ar trebui să nu mai râvnească după lucruri mari pentru viața lor (Mat. 18:1-3).

Ca un copil, trebuie să avem încredere în Dumnezeu și să depindem de El pentru a ne direcționa viața. Isus are planuri pentru noi și cu răbdare ne conduce să abandonăm ambițiile noastre eronate și să ne lăsăm conduși de El.

IPOCRIZIA

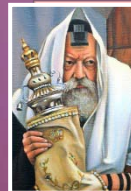
„Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici!” (Matei 23:13,14,15,23,25,27,29)

Închideți Împărăția cerurilor. Nu intrați, și nu lăsați pe alții

Devorați casele văduvelor, dar faceți rugăciuni mari

Îi faceți pe prozeliții voștri mai fanatici decât voi

Dați zecime din cele mai mărunte lucruri, dar uitați dargostea, bunătatea

Curățați de dinafară, dar de dinăuntru plini de ipocrizie și fărădelege

Sunteți ca niște morminte văruițe. Frumoase, dar pline de necurăție

Onorați profeții morți și îi înlăturați pe cei vii

În Evanghelia după Matei sunt consemnate 14 ocazii în care Isus a folosit expresia „fățarnici”. Niciuna pentru a spune ceva frumos.

„Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici!” (Matei 23:13,14,15,23,25,27,29)

IPOCRIZIA

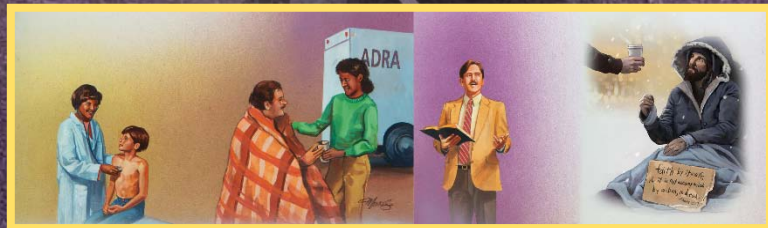

De ce era Iisus atât de înverșunat împotriva ipocriților?

Un ipocrit, în lumea greacă, era un actor, o persoană care juca un rol. Acest termen a trecut în limba noastră ca expresie a cuiva care pare a fi cine nu este sau care nu acționează în coerență cu ceea ce spune.

Este un mod cu adevărat periculos de a fi: „Deci cine știe să facă bine și nu face săvârșește un păcat!” (Iacov 4:17).

De aceea, Iisus ne încurajează, ne invită și ne întărește să trăim ceea ce credem. În acest fel îi vom ajuta pe alții să aibă încredere în El și să-L accepte.

„Religia lui Hristos este însăși sinceritatea. Zelul pentru slava lui Dumnezeu este motivul sădit de Duhul Sfânt și numai lucrarea puternică a Duhului îl poate sădi. Numai puterea lui Dumnezeu poate să izgonească egoismul și fățarnicia.”

ÎNDEPĂRTAREA NEMULȚUMIRII

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.” (Ioan 14:1 NVI)

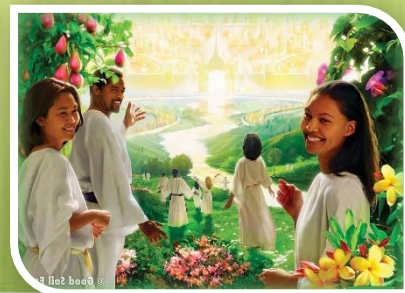

După cum am văzut, nu doar natura noastră păcătoasă ne poate provoca nemulțumiri, ci și propria noastră credincioșie ne poate conduce la situații stresante. Cum să obținem pacea în neliniște?

Cheia este în încredere. Isus a promis că ne va da viață din belșug (Ioan 10:10). Când suntem răniți, oboseți, epuizați, bolnavi și descurajați, să ne încredem în Isus, El este Viața (Ioan 14:6).

Pe de altă parte, Isus ne pregătește un loc, unde durerea, anxietatea și suferința noastră vor fi alungate pentru totdeauna (Ioan 14:2-3; Apoc. 21:4).

Pe măsură ce ne concentrăm gândurile asupra acestei prețioase promisiuni, vicisitudinile acestei vieți trec pe locul doi. Avem speranță în mijlocul nemulțumirii.

„Înaintea voastră sunt două căi: calea largă – de îngăduință proprie și calea îngustă – de sacrificiu. Mergând pe calea largă, puteți alege egoismul, mândria, dragostea de lume; dar cei care merg pe calea îngustă trebuie să abandoneze orice greutate și păcatul care ne înfășoară atât de ușor. Ce cale ai ales, calea care duce la moartea veșnică sau calea care duce la glorie și nemurire?”

E. G. W. (*Înalta noastră chemare*, 2 ianuarie)